

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

35. De Osvualdo Mulser, qui in sacra opinione nolens communi laicorum hostia contentus esse, sed maiorum, quæ sacerdotes celebrantes vtuntur, requirens, miraculosè repressus est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

dem, qua cum abiurauerat manu, cum totius
exultatione ciuitatis ad propriam sedem re-
duxit. Sed & deinceps Abbas cum comite
iam familiaris & suauis loquens, paternè eū
monuit, ne ad tam impios & tam temerarios
ausus ultra exurgeret, ne Dei paciētiā in tan-
tis irritaret flagitijs, ne pacem factam in ali-
quo violaret.

Ioan. Nauclerus in Chronico, generatione 36.

*Ecclesie ex terramotu corruens, omnes oppri-
mit, excepto sacerdote celebrante, & duobus
ministrantibus.*

C A P. X X X I I I I.

Circa annum Domini 1074. in Sicilia ci-
uitas Syracusana tanto terramoto con-
cussa est, vt Ecclesia ibidem infra Missa-
rum solennia hominibus plena corrueret, &
omnes vtriusque sexus homines opprimeret,
præter sacerdotem celebrantem, & duos illius
ministros.

*Excerptum ex tabula aenea, quæ ad perpetuam
rei memoriam in templo pagi Seneld, non
procul ab Oeniponto in finibus comitatus
Tirolis erecta cōspicitur. De Osualdo Mul-
ser, qui in sacra communione nolens com-
muni laicorum hostia contentus esse, sed ma-
iorem, quæ sacerdotes celebrantes utuntur,
requirens, miraculose repressus est.*

C A P. X X X V.

ANNO à natiuitate Domini 1384. quid-
dam dictus Osualdus Mulser, ex nobi-
li

li ortus profapia in Seefeld, & ibidem in ca-
stro vulgariter Schloßperg nuncupato resi-
dens, tempore Paschali, quo Christi fideles ex
præcepto Ecclesiæ ad communionem Eucha-
ristiæ accedere solent, maiori hostia, & non ut
cæteri laici communicare nitebatur. Ex timo-
re itaq; huic sacerdos perniciosè assentiri vo-
lebat. Sed dum venerabile Sacramentum su-
prà linguam antedicti Osuualdi poneretur,
ecce miraculosè ante altare terra se aperit, ac
si ipsum Osuualdum prorsus deglutire vel-
let, & in illam usque ad genua cecidit, ille ve-
rò manibus latus altaris apprehendit: Sed al-
tare istuc toti instar ceræ mollescere cœpit,
manibusque cefsit. Osuualdus præsentem Dei
vindictam persentiens, mox poenitentia duci-
tur, veniam à Deo precatur. Cumque hostiam
deglutire non posset, Deo id non permitten-
te, sacerdos eam in sacarium reponit, quæ e-
tiamnum hodiè istuc sanguineo colore diui-
nitus tincta, & ex linguæ salua non nihil con-
tracta conspicitur. Vbi etiam iam inde ad no-
stra usque tempora plurima sunt miracula. E-
go T. Bredenbachius ex vrbe in Germaniam
reuersurus, monitus à R. D. Martino Eisen-
greinio, ut ad locum istum diuenterem, altare
ipsum, & in eo manus Osuualdi vestigia vidi
& contrectavi, ac iuxta illud terræ hiatum
quo absorberi cœperat, modò ferreis cancel-
lis obtectum: denique ipsam hostiam, & ca-
strum in quo vixit conspexi. Porro Osuual-
dus

us iste sic diuinitus correptus, in molestam incidit agritudinem, poenitentiamque agens, & cōfessus, aliquanto superuixit tempore, deum mortuus in Domino.

Errorem verò huius Osuualdi iam olim ante multa secula confutauit Eusebius Emis-
Hom. 5. de Pascha.
 nus: Eucharistiæ sacræ perceptio, inquit, non in quantitate, sed in virtute consistit. Quod corpus sacerdote dispensante, tantum est in exiguo, quantum esse constat in toto, quod cū Ecclesia fidelium sumit, sicut plenum in vniuersis, ita integrum esse probatur in singulis, &c.

Casarius Heisterbachensis (qui vixit anno 1202.)
libr. 9. Dialogor. cap. 65, citatur à Ioanne
Garetio lib. de Eucharistia centenario 13. de
hostia tertio. ab altari diuinitus proiecta. eo
quod cimice esset contaminata, ideoq; tre-
mendis mysterijs inepta.

CAP. XXXVI.

Circa hoc biennium, inquit, iuxta Colo-
 niam in villa quæ Belle vocatur, gestum
 est, quod dico. Dñe quadam cū sacer-
 dos Missam celebraret, & dicto Euangelio, ho-
 stiā patenę superpositam, super corporale col-
 locasset, illa mox resiliuit. Putans hoc sacer-
 dos casu accidisse, neque hostiam benè loca-
 tum, denuò eandem superposuit, quæ remoti-
 us eo intuentem resiliuit quā prius. Cumq; ter-
 tiò id tentasset, quasi turbine impulsā, proie-
 cta est de altari. Quo viso territus est valdè, &
 præ-